

Prekeninspirasjon v/ Torbjørg Oline Nyli, pastor i Misjonskirken Norge

Gjemt i det ugjenkjennelige

Søndagens tekst, 13. november:

Matteus 25:35 «For jeg var sulten, og dere ga meg mat; jeg var tørst, og dere ga meg drikke; jeg var fremmed, og dere tok imot meg; 36 jeg var naken, og dere kledde meg; jeg var syk, og dere så til meg; jeg var i fengsel, og dere besøkte meg.» 37 Da skal de rettferdige svare: 'Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? 38 Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? 39 Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?' 40 Og kongen skal svare dem: 'Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.'

41 Så skal han si til dem på venstre side: 'Gå bort fra meg, dere som er forbannet, til den evige ild som er gjort i stand for djevelen og englene hans. 42 For jeg var sulten, og dere ga meg ikke mat; jeg var tørst, og dere ga meg ikke drikke; 43 jeg var fremmed, og dere tok ikke imot meg; jeg var naken, og dere kledde meg ikke; jeg var syk og i fengsel, og dere så ikke til meg.' 44 Da skal de svare: 'Herre, når så vi deg sulten eller tørst eller fremmed eller naken eller syk eller i fengsel uten å komme deg til hjelp?'

Maskorama har blitt en tv-suksess. Gjemt i overdådige kostymer har mer eller mindre musikalske kjente mennesker sunget for et tv-publikum som skal gjette på hvem som er gjemt i det ugjenkjennelige.

Jeg vet ikke om Jesus ville deltatt i Maskorama, men teksten vi leste får meg til å tenke at han også gjemmer seg i det ugjenkjennelige.

I historien spør de rettferdige, som da angivelige kjente Mesteren; «Herre, når så vi deg sulten og ga deg mat, eller tørst og ga deg drikke? 38 Når så vi deg fremmed og tok imot deg, eller naken og kledde deg? 39 Når så vi deg syk eller i fengsel og kom til deg?»

Jesus gjemmer seg ikke i glitter og stas med høy underholdningsfaktor, men Han sier 'Sannelig, jeg sier dere: Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.'

Så Jesus vasker bilen din grisebillig på et svart bilvaskefirma, Jesus må sitte med kopp i hånden og be om litt penger til dagens mat, Jesus sitter i gummibåt over Middelhavet og Jesus planlegger flukten fra hallikens kontroll. Jesus venter på en besøksvenn i fengselet eller på besøk på sykehuset.

En skulle tro Kongenes Konge, den Allmektige Guds sønn, heller kledde seg i glitrende staffasjer, menget seg med fiffen og de politiske lederne, de som

betalte godt for de rette bekjentskapene og som la ut skrytepost på Insta om eksklusive utenlandsferier. Noen av oss kunne jo kanskje tenke oss jakten på Jesus der. Men i denne teksten identifiserer han seg med de ingen vil assosieres med.

Som kirke i Norge beskyldes vi tidvis for å romme øvre middelklassen og de såkalt vellykkede i samfunnet.

Jesus er for alle. Men vi har en del å gå på for at de som tror de ikke passer inn i kirken, skal føle seg hjemme hos en del av oss. Da tror jeg Jesus er et radikalt forbilde. Ikke bare identifiserer han seg med noen av de mest sårbare menneskene i samfunnshjulet vårt. Men:

*Han var i Guds skikkelse
og så det ikke som et rov
å være Gud lik,
men ga avkall på sitt eget,
tok på seg tjenerskikkelse
og ble mennesker lik.*

*Da han sto fram som menneske,
fornedret han seg selv
og ble lydige til døden, ja, døden på korset.*
Filipperne 2.6-8

Jeg tror kirkens kall er å ta Jesu eksempel og bli mennesker lik, også når det betyr at vi må gi avkall på vårt eget. Egen komfort, status og sikkerhet.

Fattigdom kommer i mange slags innpakninger og noen vil kalle oss i verdens rikeste land for fattige i Ånden. Fattige på glede. Samhold. Fattige på god tid. Jeg kan kjenne frykten for at vi blir oss selv nok, og dermed passer best inn i den siste gjengen Kongen adresserer i dagens tekst. Om de som ikke så, kledde eller viste omsorg til disse mine minste. Gud, se i nåde til oss og hjelp oss fra nå av!

Tar vi Jesu ord på alvor? Våger vi tro Bibelens løfter om at Hans kraft fullendes i svakhet, at Hans nåde er nok for oss? At han vil gi oss i overflod til all god gjerning, og ikke minst at Han aldri slipper oss og aldri svikter oss?

Da kan vi også våge å gjøre noe annerledes. Enten det er å kutte i forbruket vårt og oppgi årsaken til denne forenklingen med at vi forsøker å leve som Jesu etterfølgere og derfor må gjøre noen endringer for ikke å flyte med strømmen. Eller vi bytter ut noen av våre faste aktiviteter med å gi tiden som besøkshjem, blir besøksvenn eller flyktningevenn og forteller at Jesus er inspirasjonen til dette.

Vi kan slutte oss til bevegelser som ikke lar klimaendringer, menneskehandel eller sosial urett gå upåaktet hen, men rope oss hese om et Kongerike med rettferdighet og likhet, kjærlighet og nye sjanser.

Vi kan slå av skjermen og gå avsides med Han, så vi kjenner hans hjerteslag for oss selv og for vår verden – og fra et sted i bønn og stillhet få bety en forskjell for de rundt oss. Og leve ut ifra det sangen sier: «La din nådepuls være rytmen i mitt liv» (FBO lovsang «Nådepuls»)

Vi er ment å være forskjellige. Jesus kan vise seg på så mange ulike måter. Vår tro og vår etterfølgelse av Ham vil derfor ytre seg på ulikt vis. Men vi kan anerkjenne at vi forsøker, vi vil oppsøke det som andre overser, vi vil gi verdighet til de duknakkede, anerkjenne at vi – som de – trenger en Frelser som har medlidenhet med oss i vår svakhet og som vil reise oss opp på den siste dag i sitt triumftog. Vi var ment å være en velduft, et gjenskin, en refleks, som viser Jesus og hans bakvendtland-Kongerike frem i Norge. Da er den siste først, den minste først og «disse mine minste» behandles som Kongen selv.

Og Kongen selv,

Jesus, Hans fremste kjennetegn er at Han elsker.

Han elsker perfektjonisten, løgneren, den ensomme, tvileren og den skuffede.

Alle. Han elsker alle.

Og han utfordrer alle så hardt at de kan tåle det.»

Edin Løvås